

се пазарѣтъ, а колкото заграби съ рѣката изъ джеба пари, толкова и плашта. Но не бѣ весела честа на тия сребролюбиви продавци, сѣ едно като на ония, които се селѣтъ край подножіето на Везувия, защото штомъ не останѣтъ пари у запорожцитѣ, юнацитѣ разбивахъ дигенитѣ имъ и зимахъ сичко бадихава. Въ Сѣчь се броѣхъ повече отъ петдесе табори, които бѣхъ, като самоглавни республики, или като школа и бурса, дѣто дѣцата живѣѣтъ на готово. Никой ништо не вѣдѣше и не държѣше у себе си; сичко бѣ на рѣцѣтъ на войводата¹⁾, който за това и носѣше име башта. Той държѣше и пари, и дрѣхы, и сичкий харчѣ, дивекъ, каша и даже дървата; нему давахъ паритѣ си да имъ ги крие. А по нѣкога се скара единъ таборъ съ други: и отведнажъ доде работата до бой. Сипнахъ се на мегдана и трошѣтъ си ребрата, додѣ еднитѣ не наддѣлѣхъ и не надвѣхъ на другитѣ, па тогава се захване веселба. Такава бѣ оная Сѣчь, толкова нѣшта имаше, да замами млади хора.

Остапъ и Андрей, като распалени момци, се хвърлихъ въ това весело море, и отведнажъ забравихъ и баштина, къшта, и бурса, и сичко, штото имъ до тогава разлюляваше душата, и предадохъ се на новий животъ. Сичко изгледвахъ съ внимание: и веселитѣ държави на запорожцитѣ и простата имъ оправия и законе, които имъ се видѣхъ доста строги²⁾ въ такава своеволна республика. Не плашта ли длѣжникъ, приковѣтъ го съ верига за топъ, та сѣди тамъ, додѣ нѣкой отъ другаритѣ му не заплати длѣгътъ и не откупи го. Но най много потресе Андрея страшно едно наказание за убийство. Край самъ него ископахъ трапъ, спуснахъ живъ убиецътъ и надъ него гробътъ съ тѣлото на убитий, па и двоцата заровихъ въ земята. И много време послѣ му се мѣркаше тоя страшенъ обрядъ на наказанието и се му се показваше тоя живъ заровенъ човѣкъ наедно съ страшний гробъ.

Скоро и двамата млади казака минѣхъ на редъ предъ казицитѣ. Често, съберѣтъ се дружина отъ своятъ таборъ, или отъ други нѣкой, и излѣзатъ по полето да пушкатъ съкакви степни птици, елене и кози, или излѣзатъ по езерата, рѣкитѣ и вадитѣ, дѣто си влада съки таборъ свое владанѣ, та мѣтатъ мѣрки и ловѣтъ риба съ сади за прехрана

1) Куренной атаманъ, нѣтъ въ извѣстїи не вѣдалъ.

2) Сарпъ.